Marie Frank

"Jeg lod tilfældighederne råde"

Marie Frank er datter af Jylland. Men hun var også engang natklubbernes dronning og gadens guitarpige. Lige nu er hun tilbage på sin hjemstavn, hvor to børn har fået hende til at stoppe op og lave musik – på dansk – om det nære.

AF MARIE VARMING FOTO: SARA SKYTTE

Der er langt fra den telefonboks, som Marie Frank engang sov i, da hun tomlede sig gennem verden med sin guitar og levede af at spille på gaden og på små klubber i blandt andet New York. Og til det hus 6013 kilometer fra New York, hvor hun i dag tager imod. Et hus, der ligger på toppen af en skrænt mellem en sø og byen Langå, og som hun har istandsat sammen med sin mand, Anders.

– Jeg så faktisk huset for en del år siden, da jeg ledte efter Langå Station efter en fest og kom forbi dernede, siger Marie og peger ned ad skråningen under huset, hvor hendes grund slutter, og en sø, som hun ikke er helt sikker på, hvad hedder, ligger stille og blå.

– Jeg kiggede op og så en gammel mand i vinduet. Jeg kan huske, at jeg tænkte: Det må være et dejligt liv.

Da Marie og hendes mand overtog huset, sørgede de for både at bevare udsigten over den navnløse sø, men også for at bygge en terrasse, hvor der er plads til både familie og venner, for med tiden er den i dag 41-årige Marie Frank blevet mor til både Viggo og Molly Johanne, som i dag er henholdsvis syv og tre år. To børn, som har betydet en radikal ændring i livsstilen.

Vejen væk

Allerede som barn lærte Marie, at hvis hun skulle ud og se verden og spille for et publikum, så måtte hun væk fra familiens slægtsgård mellem Randers og Viborg – blot 17 kilometer fra hvor hun bor i dag.

– Jeg lærte ret tidligt at tomle, siger hun med et smil.

– Og når jeg skulle besøge mine veninder, tog jeg tit bare en pony og red af sted, så skulle man bare lige huske at ringe og sige, at man var kommet godt frem. Faktisk fik vi taget op på skolemøder, at vi gerne ville have hesteparkering ved skolen, husker Marie Frank.

Hendes forældre arbejdede i psykiatrien og var ikke specielt musikalske, men da de sendte deres datter på en meget musikalsk friskole, skød de – ganske ubevidst – datterens musikalske karriere i gang.

– Min tyske farmor var kirkeorganist, og hun kom faktisk en gang om ugen og prøvede at lære mig at spille klaver. Jeg var ret bange for både hende og noder, så jeg gemte mig, når hun kom, husker Marie, som stadig ikke kan læse noder.

– Det er ikke sådan, at jeg har gået hele mit liv og drømt om en karriere som musiker. Som gadesanger nød jeg bare at blive bedre, og så ventede jeg på, at jeg skulle få lyst til at blive noget andet, når jeg blev stor. Det er bare aldrig sket, griner hun.

Så efter gymnasiet stak Marie tommelfingeren i vejret og tog ud i verden. Hendes forældre var overraskende cool med, at deres datter tog på eventyr – nok mere end hun selv ville være i dag, indrømmer hun. Hun indrømmer også, at der har været et par halvfarlige situationer derude i verden, for Marie levede de år, som tilfældighederne fik hende frem i livet.

Nogle gange sov hun på hostels, andre gange på sofaer rundt omkring, men det meste af tiden med musikken som følgesvend. På et tidspunkt gjorde også gymnasiekammeraten Henrik Vibskov, som senere skulle blive en kendt tøjdesigner, hende følgeskab og spillede med hende på gaden i Europa.

– Vi har endda præsteret at sove i en handicaptelefonboks bag en tankstation i Tyskland, griner hun.

Men det der startede så småt, skulle efter et længere ophold i New York blive ganske stort, for Marie Frank kunne om- →

Faktisk fik vi taget op på skolemøder, at vi gerne ville have hesteparkering ved skolen